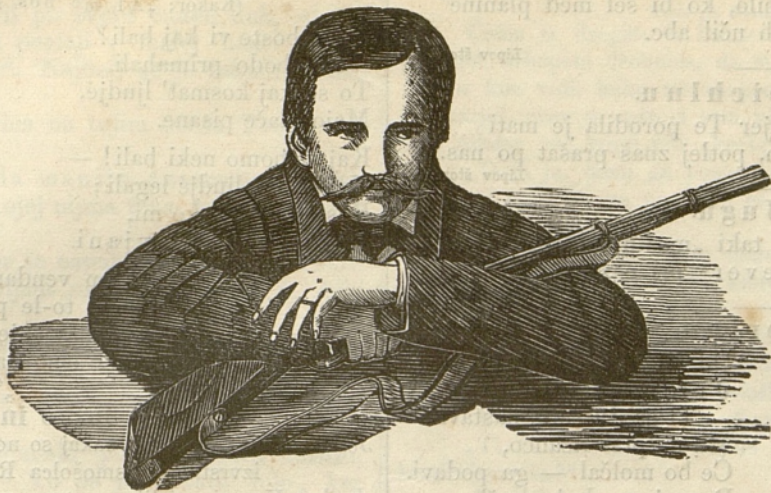

Slovinci!
Ne udajmo se!!

Živio!!!

Slavjani!

Zjedinito se!!

Živio!!!

JURI S PUŠO.

Dolgočasen list — za Lahone, Nemškutarje i druge nerodne ljudi.

Strela udri iz višine — Izdajalca domovine! —

JURI S PUŠO zabavlja vsako drugo in zadnjo nedeljo v mesecu. — Ako bi utegnola Policija kako število konfiscirati, — pa saj imamo tiskovno svobodo!

JURI S PUŠO velja veliko, ali pošiljamo ga po vsi avstrijski deželi le za malo denarjev, i sicer celo leto za 1 f. 20 kr, 6 mesecev za 60 i četrt leta za 30 kr.

JURI S PUŠO se dobiva v Trstu: pri knjigarju Münstru, in v tobakarni nasproti c. kr. pošte. — Za 5 kr. ga lahko vsakdo, še Lahon! — v žep vtakne

Našim nasprotnikom.

Vsake reči je enkrat konec.
Národní pregovor.

Naša moč vže vidno péša, vaša slava vsa je preč —
Rod slovénski noče biti vaš pokorni sluga več;
Na razrušenem poslopji vaše slave in moči,
Bomo sezidali srečno, zlato si bodočnost mi.

Národ náš močan je, hraber, je ponosen in čestit,
Ne spodobi se mu toraj, sužni jarem delj nosit;
Le odprite zgodovinskih starih naših bukev list,
In pogledjte, kak pregrehe vse Slován bil zmer je čist.

Dómu vdan in trden v véri vže Slován je stari bil,
Z delom pridnih svojih rók je deco svojo on redil;
Nikdar mu po tujem blagu hrepenelo nej srce —
A domača tlá od nekđaj sveta njemu so bilé.

Da pa manj poznán je svetu širnemu náš rod ostal,
Da je žar omike njemu tako pozna zasijal;
Kdo pač kriv je vsega tega, kot óšabni tujec tí?
Al', le čuj! hudobi tvoji uže k pogrebu zdaj zvoní!

Kmalu boš namesti *himen* tužno *miserere* pél,
Tokrat pa Slován bo prosti brata prostega objel;
Zvezda slave vaše vže za zmirom se je skrila vam,
Solnce lepših dnij pa prisijalo je Slovánom nam!

Torej „živio“ vesélo zavriskajte z mano vsi,
Ki se vam pretaka v žilah gorka, čista slavska kri;
Glas veselja naj razléga se povsod iz mesta v vas,
Majki Slavi naj razjasi zopet tužni se obraz!

Vredni svojih starih dedov, ki vže v črnej zemlji spé,
Naj otroci njuni zdaj za srečo svojo se boré;
Vojske nam je treba hude, toda vojske brez krvi,
Da se zmaga tujec silni, ki nam vsem duhá morí.

Rad oj rad bi tujec ta še z nami delal ko nekđaj,
Al' zastonj vés trud njegov je, ker so drugi časi zdaj;
Po slovénski celej zemlji zdaj veseli glas doní:
„Duh slavjanski se je zbudil — duh slavjanski naj živi!“

Filodemus.

To daje „Jur's puš o“, trstin
„Nesložni“ Slovanom v spomin.

Klunu.

Zakaj si v Trst prinesel hlače
Povem Ti jaz prav po domače.
V Ljubljani so se tresle straha,
Kar si za mrzlico Ti vzel,
Si menjat zrak semkaj prišel.
Za strah zdravništvo nijm a praha.

„Pauerskemu kmetu Wretzelnu!“

Mislim za Tebe bi bolje bilo, ko bi šel med planine
Osle in voliče past, ter jih učil abc.

Lipov štor.

Prof. Reichl nu.

Ti, ki sam še ne veš, kjer Te porodila je mati
Pojdi in zvedi svoj dom, potlej znaš prašat po nas.

Lipov štor.

Dr. Jugu.

Mislim, na Jugu ne bivajo taki „mastnjaki“, ko Ti si,
Toraj se bodeš od zdaj „sever“ pri nas imen'val.

Lipov štor.

Davorinu.

Al črnilo se j' usušilo? Od zdaj boš imel nadlogo,
Ali pero ni za nič? Jurju sem Te dal v roke!
Al pretagnol si si žilo? — Ti pa Juri koj nastavi
Al odgnol Te je berič? Mu na prsi risanco,
Da molčiš že tako dolgo. Če bo molčal — ga podavi.
Ter ne pišeš črkice — Dregaj ga, da bode šlo.

Lipov štor.

Slavni gospod Brandstetter

doktor blamaž itd. itd.

je na „verfassungstagu“ v Radvanji apostoljsko vero
spremenil v sledečo liberalno:

Verujem v konstitucionalno društvo, stvarnika kapitala in
inteligencije. In v verfassungstag, sinu njegovega, edinorojenega,
ki je bil spočet od nemškutarjev, rojen na slovenskej zemlji.
Trpel je pred grdimi besedami slovenskih časopisov, vstrašen
bil, na kloštrski vrt preložen. Šel je pred Leitmayerja,
drugi dan težke glave iz postelje vstal; šel je v Radvanj, tu
stoji pred možmi konstitucionalnega društva in bo pred njimi
sodil Slovence. Verujem v liberalizem, liberalno nemškutarsko
kazino, občestvo turnarjev, odpuščenje neumnosti, vstajenje
nemškutarjev na Slovenskem in večno Germanijo. Figa!

Svarilo.

Ljudje božji! Varujte se dotike z narodnjaki, ker oni imajo
neko strašno bolezen, kateri se „narodna zavest“ pravi i ktera
je še huja od kolere. Bolezen ta miroljubnemu Slovanu pamet
tako zmeša, da zahteva tudi on za se narodno svobodo i neče
več dalje Nemcu, Talijanu i Magjaru hlapčevati. Grde te bolezn
se je treba posebno tudi zato varovati, ker je ta pošast tako
nalezljiva, da se je zdaj celo slovanskih mornarjev in c. k.
vojakov prijela. Sčasoma bi utegnilo še vse slovanstvo
znoreti. Podpisani se sicer med norci prav dobro počuti,
tega pa vendar ne želi, da bi od Drave do Adrije vse
znorelo. Zatorej, ljudje božji! učite se nemščine, da boste
„Laib. Tagblatt“ prebirati i z njegovo pomočjo norosti obvarovati
se mogli. — To vam živo priporoča slavno znani prijatelj
Slovanov

Käsmacher

zdravnik kranjskih norcev
in učenik nemškega modroslovja Nr. 1.

Osa: Zakaj se vendar Nemci federalizma tako strašno bojé?

Sršen: Dokler je nemški centralizem po vsej Avstriji zvonec
nosil, bila je cela Avstrija, v dualizmu pa je vsaj
Cislajtanijska gospodom Nemcem i nemškutarjem prava
Kalifornija, cinsleut-anskim Slovanom pa, ki v
nemški rog ne trobijo, je njih lastna domovina tako
rekoč — Sibirija. Slovani želé se te krivice rešiti,
i do pravice dospeti, kar je le v federalizmu mogoče.
To bi pa nemško Kalifornijo na slovanski zemlji nekoliko
oslabilo — *hinc illae lacrimae!*

Osa. Govori in piše se, da slovanski „bikoglavni galgenvogli“
brez potrebe opozicijo delajo, ker se na Dunaji Nemcem
posebna pogača ne peče, nego za vse narode se ene
iste „svobodoumne“ postavne sklepajo.

Sršen. Nemško ali nemškutarsko gospodarstvo v slovanskih deželah,
ktero te nove postavne utrjujejo i pospešujejo, je vže
samo na sebi za Slovana velika šiba. Ako pa se vže
kdo s šibo gostiti mora, všečko jedno mu je, naj je
na šibi beseda „absolutizem“ ali „liberalizem“ zapi-
sana. Kdor ne veruje, naj poskusi, ali pa naj se z —
Ižanci posvetva, ki imajo v tej zadevi vže mnogo
skušnje. —

Zopet jedna!

(Kakor: „Al me boš kaj rada imela?“)

Al se boste vi kaj bali? Le zato jih tak' črtijo
Rusi bodo primahali, Ker za Slavjanstvo gorijo;
To so kaj kosmat' ljudjé, Prišel bo pa kmalu čas,
Majo hlače pisane. Bodo delali za nas.

Kaj se bomo neki bali! — Pa kričijo krog po sveti:
Vam so se ljudjé legali; To so res vam vsi prokleti,
Rusi so ljudjé ko mi, In med njimi Pogodin,
Zraven pa še Slavjani. On je prav peklenski sin.

Jaz jim vendar ne verujem
In vam to-le prerokujem:
Kam Slavjanje ste prišli,
Rus strašno na vas preži!

Jožko in Jurko.

Jožko: Jurko! ali veš zakaj so nemškutarski ljubljanski profesorji
izvrstnega osmošolca Resmana iz šole pognali?

Jurko: Ker si mislijo s tem pomagati, da ne bi sami —
pognani bili.

Jožko: Povej mi še: zakaj sta gg. Hočevvar in Pajk od
vlade pohvaljena bila?

Jurko: S tem je sedanja visoka vlada pokazala, da ne ljubi le
želodarjev, ampak tudi — vsako suho vejico na lipi
slovenski.

Jožko: Še eno! Zakaj nemški turnarji še posebno dunajsko
„Presse“ veselé?

Jurko: Lej ga no! kaj ne veš da nosijo želod na klobucih?!

Samogovor znanega psevdoliberaluha g. Švicovfna
o priložnosti neke besede v Kamniškej čitalnici.

Ti pjekjeti Sjoventci, Jusi, Pansjavisti, kjejikajci aj kakó
se imenujejo se vse te nesnage — ne vem kaj bi jekej o nih.
Te mejhe — naj jih zemja požjé — so ze davno zjeje za pekov,
pa hedic se vendej noce po ne. Aj ni to vec ket pjevce! Deb'
se maj umij pjed sedajno vjado, pji kteji so ze zapisani cjni ket
stjagaji, zato napjavjajo besede v pjosjavjenje cesajjevega jost-
nega dne po citajnicah — v sjejch pa pjaznujejo je jostni dan
juskega cajja. To je ocitna pjegjega, kajti vsaka nesposodbna
misej je ze gjuh. Skoda, da nimajo Visnanje pji dezejnej vjadi
nic opjaviti, oni ki so stjafaj kozja zavoj hudobnih misji, b' go-
tovo tudi te pjekjete sjoventske kozje. Saj pjavim, ce se nas
Pius kmaj ne usmij, pa pjidemo vsi pod Jusa.

Dr. Jug,

znani ustavoljubnež, je spisal v svoj zapisnik krasen govor,
kterega misli na prihodnjem verfassungstagu govoriti, i sicer
po slovensko, da bo več senzacije vzbudil. „Juri s pušo“,
ki je pol preroka, ve že naprej koliko vtiska bo naredil ta
govor na zbrano občinstvo, ki slovensko ne umeje. Zato že
dr. Jugu to naprej oznani, da se bo vedel veseliti. Govor
se glasi tako-le:

Strašni se delajace možji! (gromovita „Slava“!) Kaj ne da smo že
me imele veliko ustavoljubnih zborov, ker smo hotel perjateljstvo
nazaj prpelat med Slovincami Nemcam, ki se še nkol sovražile
niso. (Res je!) Na teh zboram smo me djale, da se kar po domače
imenujemo ustavoljubneži, to je take možji, k' stavo ljubjo, al' pa
konstitucionelarje, to je pa take k' so konstitucionelarje. (Dobro!)
Al poglejte moja kunštna glava zmeraj tuhta in mislé, pa si čas
iztuhta kakšno preklet pametno. (Živio!) Tokó je tud' tuki! Saj
mende veste, ker vse slovenske cajtenge berete (Kaj pa!) de nas
„Danica“ imenuje liberaluhi; al zloslavne možji, mene je že samo
te besede strah, toko se grdo glasi (Uj! uj!) Me nočmo tega imena,
(Nikakor! nočemo ga!) zato vam jest predlagam, da se imenujemo —
Panprusi. (Strašno navdušenje, vsak nazočih spije vrček piva.) Ta ime nam ne
bo na sramoto, koker Slovincam panslavisti, ampak, — kaj
vam čem družga reč — to je prekleto fajn ime (Fajni! fajni!) Če
nas slovenski cajtenge še zanaprej liberaluhi imenujejo, to nas
nič am ne gre, sej vem, da jih nobeden zmed vas ne bere.
(Res je! Nobeden!) Še enkrat: me smo od denes naprei Panprusi!
(Občno navdušenje; nek kmot plača dr. Jugu vrček piva.)

Praprot i Ostrovrrhar.

Praprot (navdušeno poje): Bratje, mi stojimo pevši, kakor zidi
grada —

Ostrovrrhar (priskoči ter mu na uho zabrenči): Če pa Nemeč kaže
hlebec, vse — na tla popada! —

ETIMOLOGIJA.

Bismark = pižmar je razširil po svetu čuden duh, od kar je bil na železnični postaji v malej hišici zaprt, ki ima napis „Šter“. Najbolj se je zakadil NJEMU na Seni.

Čudež je tudi to, ako pajčevina na tujim očesu Tvoje okó slepi.

Germanija do Adrije je grda manija Anastazija i družih zelencev, bolezen kojeg nijma téka, niti jej pomaga apoteka.

Hunci, ne Huny nci, kakor se napak piše, so bili barbari, ki so tudi po Ljubljani razsajali; to pa je bilo v prostarih časih.

Jadranska Zarja se je v Trstu pokazala, pa se bojim, da bodemo še čakali, predno Slovanom ob jadranskem morji zazori lepši dan. Žalostna nam majka!

Klun je tiček, kojega so ljubljanski prvaki vloviti mislili, pa jih je on vlovil. To pa je le zato bilo, ker pogostoma pérje menja, pa tudi poje kruhoborsko pesem, a ne kakor mu je kljun zrastel.

Kolár = **Wagner**, namestnik v Pragi; ne zamenjaj ga z namestnikom v Zadru. Kolesa mu dobro ne tečejo, ker jih ne maže z národnim mazilom.

Magyar je požrešen, rad Slovane jede kakor Lah, zato bi sodil da mu je korenika *mangiar*. Za to koreniko pa bi se ne hotel s Trstenjakom pripraviti.

Prostata = *Borstcher-Drüse*, bolezen (pri nas redka).

Prostata = *Borstcher-Gemeinheit*, bolezen (pri nas navadna).

Prusija je velika država na severu; če jej prvo črko vzameš ne postane manjša, ampak večja.

Srbi so narod, ki je že večkrat pa še bode počesal Turka, kjer ga ne srbi.

Wagner = **Kolár**, namestnik v Zadru; ne zamenjaj ga z namestnikom v Pragi. Kolesa mu dobro ne tečejo, ker jih ne maže z vladnim mazilom.

Životopis junaka Zvekanovca Palueta.

Rodil se je na Hrvaškem in to v mestu Reki na dan sv. Uriha 7. julija leta gospodovega narodenja 6481. Vsi Bogovi so se tisti dan veselili; zato je precej poslal Jupiter Muze po njega, ktere so ga na nebesa prinesle. Ker se je pa bližalo leto 8481, potreboval je Jupiter veliko orožja za Madžarje, postal je on Jupiterov kovač Hefajstos. Potem je bil velik prijatelj Jupitra. Eden dan, ne vem prav kako je bilo, bil je Jupiter jezen, mislim zato, ker so tisti dan Hervatje Madžarje pobili, in v ti jezi videl je svojega vernega kovača v razgovori z boginjo Ljubezen. To ga je hudo razjezilo, zgrabil ga je in vèrgel z nebes na zemljo, kadar pa je na zemljo padel zlomil je eno nogo in od tega-le vremena zmirom po treh nogah hodi. Ko je videl junak da je v sovraštvi z nebeškimi Bogovi, gledal je sprijazniti se z bogovi zemeljskimi. Leta 1681, kadar so se Rečani začeli gibati, bil je naš Hefajstos v IV. gimnazijalni šoli, pa ga že zdaj vidimo kakor junaka z kolegom B—reličem na madjaronskem polji. Jaz sem takrat bil v II. šoli. Enkrat na sprehodu me ta junaka zagledata; kar potegneta spod suknje madjarsko zastavo in zapretita mi, da se jej moram odkriti. Vidši da je vse zastonj, hotela sta me z kamenjem traktirati, jaz pa sem pobegnol. Leta 1681 se je umirilo, in videč naš Hefajstos, da mu ta reč ne gre po všeči, obrnol se je na narodno hrvaško stran, in bil mu je zdaj edini Bog naš I. T., ktereга učenega možaka vsak gimnazijalec reške gimnazije očetovsko ljubi. Zdaj je postal sovražnik z dušo in telesom reških madžaronskih agitacij. Leta 4681 dokončal je nauke gimnazijalne, in podal se je, kakor narodnjak, na Dunaj. Ker je pa leta 6681 nektera žival M. Manasteriotti z pomočjo sitneža Starčeviča počela izdavat *„Zvekana“*, podal mu je precej naš Hefajstos svojo desnico in postav je Zvekanov zvest brambovec. Akoravno imel je ta le *„Zvekan“* Hefajstasa in Starčeviča in Jakšiča in Baniča in nektere druge junake na svoji strani, moral je revež *in diabolium in inferis ire mortus est in aeternum*. Zdej pa ni naš Hefajstos nič vedel na kojoj strani bi se podal. Za njegovo srečo prisijalo je solnce leta 7681, v katerem so se Rečani vsuli zoper Hrvaté in združili z Madžarji, zdaj pa vidimo našega Hefajstosa kakor zvestega sovražnika levice madjarskega zbora. Vidimo ga, kako po Reki z sitnežem starim Matkovičem, — s fakini, otroki in placaricami vpije: *Viva il nostro deputato Vuković!*

To je kratek životopis tega-le junaka.

Posavinč.

Medvedove hrušice.

Trese jih Narodni postopač.

Čemu se dregate in lasate za hrušice? Da bi vas Tagblat popadel, srbopeta drobica, da si že taka! Kaj porekó Slovenci, če vas kdo vidi, kako ste razposajeni! Že ne vém, kako bi vas izgovarjal, prav v zadregi sem včasih. Če ne ubogate, ne bom vam nikdar več kupil niti „keršenslajna“ niti „kongelcukra“.

„O ja ja, meni ga boste že kupili, pa tudi fig, kaj ne, jih tako rad jém. Če pa ne, vam pa tudi več ne bom za „špiceljna“, oglašil se Korelček.“

„Tiho, denes se bomo malo učili. No Korelček, ki imaš ves namazan jezik, povedi: ktereга blata se ogne Slovenec s senenim vozom?“

Korel molči. — „Povedi ti Fricek.“

„Tag-blata“, zavpije Fricek ves vesel.

„Korel! kateri venci so nemškutarcem naj ljubši i naj draži?“

„Slo-venci“, odreže se Korel.

„Ti Žanerl! ktera leta so liberaluhom naj prijetnejša in kratkočasnejša?“

„Dek-leta“, odgovori Žanerl.

„Ti Poldik! kateri koli bodó v oči turnarje?“

„So-koli“, žalostno odgovori Poldik.

„Ti Nandik! kateri lan se ne daje mikati liberaluhu?“

Nandik nič ne vé. — „Povedi ti, Korel.“

„Kap-lan“, zavpije nepošakani Korel.

„Nu nekaj veste. če tudi le malo. — Sedaj bom pa povedal še nekaj novih pregovorov; dobro si jih vtisnite v glavo.“

(Fric skoči na Korelna, podere ga na tla, in začne mu tiscati glavo v blato. Korel breca. Poldik si vzeme korajžo in šnajt, ter Friceta potegne za pete stran. Sopet je mir.)

„Čujte! Zarobljeni Slovenci velé:

Vrat na nos. Pravilno: Preklja na hrbet.

Vsak je svoje sreče kovač. Bolje: Vsak je svojih petá brusáč.

Povsod dobro, doma naj boljše. Bolje: Povsod slabo, na Jančem naj slabeje.

Kdor laže, rad krađe. Popravljeno: Kdor laže, rad iz Tagblata krađe.

Kdor se med otrobe meša, ga svinje snejo. Bolje: Kdor se med nemškutarje meša, ga Brencelj pika, Juri pa strelja s ščetinami.

Govori, kakor bi otrobe vezal. Regenmož pa veli: Piše, kakor bi Tagblat vredoval.

Laže, kakor bi strelal. Ali pa: Laže, kakor da je „Jurijev“ brat.

Nove národne pesmi.

O pesniku velé ljudje: „Imá pevsko žilo“. Pevske žile se pa ne kupujejo nikjer, kdor jo imá, imá jo od rojstva. To trdi tudi Regenmož. Kar se tiče mene, rad dám veljati, ne bodem se pravdal. Pa tudi jez imam žilo, — toda volovsko žilo. Kedar jo napnem in začnem brenkati ter peti „ciganski bas“, takrat začno nemškutarji nosove vihati in ušesa maščiti. Pa kaj morem jez za to? Kakoršen sem, takov sem, pa je, same laži me skupaj drže. Toraj:

Na žilo volovsko bom godel vesel,
Nemškutarjem besnim pa ostre bom pel.

Zapel od podplatov in urnih petá,
Od hudih možicev, nemčurskih gospá.

Bo Dragotin skakal in kazal zobé,
Se v Tagblat zaletal, da ktero pové.

Bo kričal in tožil, polcijo budil,
Da „Jurija s pušo“ pod ključ bi dobil.

Brezskrbno, veselo pa jez postopač
Ostanem volovskih popevk kovač.

Ak žila mi počí in bas zastoji,
Za „Jurja“ bo trda, — kaj mene skrbi.

An Krain — Slovenien.

1. Wo des Sokol Fitt'ge rauschen
Und des Hribovc preklje steh'n,
Werd' ein Drittel meiner Heimat
Ich verwundert wiederseh'n.

3. Und wo dekllice slovenske
Nicht begrüssen freundlich, mild,
Dort umschattet mich der ganzen
Heimat klerikales Bild.

2. Wo ich bied're Schweine finde,
Die da fressen — sam korún,
Werd' ich in dem zweiten Drittel
Meiner Heimat — zabavljún.

4. Und so sei mir nun verfluchet,
Du mein neues Schweineland,
Wo ich Brencelj, Juri s pušo
Und Novice, Schmierblatt fand.

Naša zgodovina.

1. Janška sraga me polije
Ko se spomnim turnarije,
Vsemu svetu slaboznane,
Od nikogar spoštovane.
2. V zlatih črkah v zgodovini
Se beró Sokolcev čini,
Al od naših nije glasa
Ne od Ježce, ne od Jančja.
3. Kdo spominja se nekdanjih
U Šentvidu podkovanih?
Plaho turnarček koraka
Mimo Sokola, junaka.
4. In če ura nam odbije,
Črna zemlja nas pokrije,
Kdo bo še za nami prašal?
Niti polž ne bode kašljal.
5. Kako mož za možem teče,
To povest je naše čete,
Vsemu svetu slaboznane,
Od nikogar spoštovane.

Slivar pod Vevškim gradom.

1. Stoji, stoji tam Vevški grad!
Pod gradom teče rdeča kri,
Rudeča, oh Rodeta kri!
Od groze vsim se pot cedí.
2. Tam Slivar vojvoda stoji,
In palico v rokah drži,
On če imeti Vevški grad,
Slovensko ljudstvo pa razgnať!
3. Ošabni kmet se mu smeji
In Slivarju tak govori:
„Si prišel miši ti podit,
Al prišel zajce si lovit?“
4. „Ne pridem zajcev jez lovit,
Prišel Slovence sem podit:
Leskóvo palec bom vihtil,
In s črnim prahom bom kadil.“
5. Zandarske puške pokajo,
Zené, dekleta jokajo;
Možje podplate kažejo,
Prot domu plašni skačejo.
6. Glej tak mogočen Slivar je,
Premagal vse Slovence je;
In dokler Vevški grad stoji,
Naj stama Slivarju gori.

Národní postopač.

DOPIST.

Iz Gorice, 12 sept. — (Velika nesreča!) Nekega krojača, žalbog iz Solkana, čitalniški ex-pevec in ud, koji po naključni nij imel ravno likala (pegleža) pri sebi, vzela je z slovenskega polja — laška burja; kajti prvi dan rekrutbe je pel z ostalimi fanti slovenske pesmi, a drugi dan potrdili so ga za vojaka, in to je reveža tako osupnilo, da zleti koj v laški tabor; čes da mu je tega kriva Čitalnica i njeni predsednik (vrli solk. župan). Glejte, glejte! Čitalnice Avstriji vojake gojé! —

Ta moder i značajezen renegat, nota bene v zurki i z slov. zavrtnico, pridobil si je še družig malopridnežev te vrste, da po Gorici i Solkanu razsajajo i Lahom laško glorijsko pevajo, ti pa jim hvaležno *Evviva Salcanesi!* odgovarjajo. — Mi Lahonom gratuliramo, da so dobili slovenskega krojača, vsaj ne bodo v zadregah, ko jim bode treba zurke nositi.

Narodnjaki solkanski! vi pa pomnite, da kar veter odnese so le — smeti!

Iz Ljubljane. Dragi Jurček! Ta tedenj je somenj pri nas v Ljubljani, toraj sem ti kupil „štruce“, pa nekaj „hrušic.“ Kedar boš lačen, pa pojedi. Kakor se meni vidi, loti se te lakota vsakih štirinajst dni, a kedar se naješ, potem pa razgrajša tako, da včasih mora policija vgnati te. Res je hudo, kedar se kdo preobjé, postane prevzetan, zbadljiv, zarobljen, da se nobe nega ne „šajha“. Regenmož, moj gospod, velí: „Vedno pravim, da ječa pa post sta naj izdatnejša „mitelna“ ali pripomočka za „zavaljene Slovence“, pa me ljudje le premalo poslušajo in ubogajo.“ — Še nekaj. Včeraj je moj gospod očala asekuriral ali zavaroval. Tudi tebi ponudim jez ta svét. Verjemi mi, jez sem izkušen človek. „Pušo“ zavarovaj pri policiji, te be pa naj „Zarija“ náse prepíše, da potem nihče ne bo mogel blizu. Če hočeš, ubogaj, če ne, pa sam sebi pripiši, kedar te bodo vrata bila po hrbtu.

Národní postopač.

* „Tagblatt“-ovo sporočilo o dijaškem zboru 4. t. m. v Ljubljani se glási:

„Denes se je zbralo v rusofilскеj dvorani 12—13 rusofilcev, mladih rovarjev, še neiskusnih, kterim se še mleko okoli zob drži. Na obrazih se jim je bralo rusofilstvo, obleko so imeli rusofilsko i vsaka beseda je dihala rusofilstvo. Govorili so slov. rusko — vendar so njihovi sklepi neveljavni. Pri komersu so dobro jedli i pili rusko vodko — to je očitno rusofilstvo. Napijali so tudi ruskemu carju, strašnemu Pogodinu, Popovu i naime celemu ruskemu narodu. Kaj pa ti porečeš, ljubica „Danica“, ki se Rusov tako bojiš?!“

Iz Celja. Slovenci pa nemškutarji so se podajali zastran „ferfassungscagovcev“, ali je bilo jih 400 ali 4000. — Slovenci so trdili: 400 oseb je bilo zaplankanih na vrtu, Tagblat pa se je pridušal, da je naštel 4000 verfassungstreue. Kdo ima pravo? Oboji, samo da mi nemčoni smo napravili zvijačo. Da pa ne bomo več si segali v lase, naj razvozlam voz: Vsaka oseba na vrtu je imela po 10 prstov, tedaj je bilo v vsem skupaj od 400 oseb, ki so jih našтели Slovenci, prav res 4000

prstov, ktere smo našтели nemčoni, ali da govorim po nemškutarški: Čs boren 4000 verfassungstreue i. e. Finger; to besedo si mora vsak poleg misliti. Kaj ni res, da jo znamo previti, in nalegati celi svet? Slovenci! zakaj tudi vi niste šteli prstov na Vižmarskem taboru? Lejte no, pa bi bili našтели 400.000. Kedaj vas bode pamet srečala? Imá pač pravo naš nemškutarški modrijan, ki je izrekel te-le globoko premišljene in jako pomenljive besede: „Slovenija je godla, ki jo meša Regenmož s Tagblatom.“

Národní postopač.

Iz Gradca. G. Sajdl je bljuval „strup“ v deželnem zboru, ko se je proti njegovi volitvi šest protestov vložilo.

Niks tunlih!

Kdaj bodo neki tisti, ki mi so velikodusno privolili, da si smem žejo s to posodo gasiti, — vendar enkrat spoznali, da si nisem s tem nič bolji, ker ta saporoljska penjarica, ktero mi so dali, ima sto in sto lukenj!

Nemški Mihel in Brotfreser Schweinrih se razgovarjata o pesmi: Hali, halo želoda več ne bo!

Nemški Mihel. Slovenci pojó: „Hali, halo — želoda več ne bo!“ od kot izvira to?

Schweinrih. Pravijo, tisti želodarji, ki pri njih kruh jedo i njih zasramovati hočejo — bodo morali d o m u pobegniti — pa tamkej želod žreti; torej ako želodarjem ostane ték, kakoršniga imajo do tujega kruha — urno bo po želodu, in pesem se bode vresničila!

Nemški Mihel. Kaj bo potém iz mene, ki sim „želodar“ od glave do nog?

Schweinrih. Tebe bodem pa jaz v sili prvi pokusil!

Nemški Mihel. Zato torej ti pravijo Schweinrih! to so zadeli! hahaha! ta je pa res dobra!!

Mir. Planinski.

Rešitev Rebusa v šte. 10:

(Bog na S) = Bog nas (v ARI) = vari (dež + m + [prorok] z anno) = Dežmano- (v E pinje, za mleko piniti) = ve pinje (prodajalnica kjer prodaja A. P. & [Comp.] narobe = in pa (proklet: IH = prokletih (G + rabelj) = grabelj.

Bog nas vari Dežmanove pinje in pa prokletih grabelj.

Rešitve Rebusa poslal ni nobeden.